

3/1-82

Til

de jyske Ougaard'e !

Den velbesøgte sommer-Ougaard-dag hos Rita og Torben i juni måned inspirerede bestyrelsen m.fl. til at forsøge sig med en teatertur nu den 15. januar. Vi er efterhånden ganske mange jyder, men da turen blev annonceret allerede i oktober måned er den måske gået i glemmebogen igen.

Derfor dette lille brev til de i Jylland bosatte Ougaard'e med anmodning om også at bringe arrangementet i erindring hos næste generation, samt anmodning om, at interesserede melder

sig til snarest, og senest på torsdag den 6. januar på tlf. 06 - 81 34 64.

Programmet er:
=====

Lørdag den 15. jan. kl. 20
på
Århus Teaters Store Scene
til

"Bagtalelsens Skole"

Derefter pølsebord med øl/
vand hos Dagny (3.1.5) på
Kriegersvej 21

(en ensrettet sidegade til
Orla Lemanns Alle, der
støder op til Banegårds-
gade).

Pris: Teaterbillet 40 kr
Katmad m/tilbehør Dagspris

p.f.v.

John
John

Sæsonens klassiske komedie på Store Scene er befolket af emsige sladretasker, der ligefrem sætter en ære i at få en enkelt fjær til at ligne betydeligt mere end fem høns. Intet rygter er for svagt eller usandsynligt til at de lader det ligge upåtalte. De er sande mestre i bagtalelsens kunst, kendte rygter studeres på nært hold og nye sættes i om-løb.

Forfatteren Sheridan har formentlig oplevet denne populære »selskabsleg«. På trods af at han kun var 27 år, da han i 1777 skrev sin komedie, var han allerede velbevandret i de luftige society-kredse i London. I en blanding af elegant og grovkornet overdrivelse lykkes det ham at spidde de selv samme mennesker, som med stor fryd morede sig i teatret. Han drømte aldrig om at få udryddet bagtalelsen som almindelig samtaleform, men han ramte plet, så vi i dag med samme fryd kan se hans komedie og grine ad os selv.

Ud af sladderens træder et farverigt galleri af personer, flere af dem med en leveform, der i rigt mål bærer værd til det let antændelige bål af nysgerrighed. Sir Peter Teazle er således trådt ud af ungkarlestanden for at ægte en meget yngre pige af den lave landadel. Den unge Lady Teazle kan slet ikke styre sig i det mondæne storbyliv. Hun bliver et godt samtaleemne, og derfor tilsyneladende elsket af alle.

Sir Peters to nevøer, Joseph og Charles Surface, er om muligt endnu bedre ofre. De er begge af god familie og ungkarle, derfor giftefærdige og ualmindelig godt stof. Men netop de to afstedkommer ganske ufrivilligt, at sladderklubben under Lady Sneerwells ledelse går totalt i opløsning. I hvert fald for en tid. Det er nemlig sådan, at i gængs løgnagtig tale er Joseph et mønster på den høflige, elskelige unge mand, som enhver pige kan være tjent med som ægtemand. At han i virkeligheden er en velberegnet hykler, har kun få gennemskuet. Og Charles omtales i snirklerne som et ødeland og noget af en vidtløftig leve-mand. Det er han faktisk, men samtidig for ærlig til at blive respekteret af klubbens medlemmer.

Deres onkel, Sir Oliver, vender efter flere år i Indien tilbage til London og hører om al dette. Men da han forsøger de to, og skal finde den retmæssige arving, insisterer han på selv at bedømme deres rigtige karakterer. Det er mere end rygterne kan holde til.